

de vrije oplossing, even als het vrij intreden van zekere dissonanten, hebben we niet veroordeeld. Bij eventueel conflict tusschen regel en esthetische oplossing gaven we steeds de voorkeur aan de vrijheid. Deze vrijheden zijn echter niet van dien aard dat ze het algemeen streng uitzicht, en de logisch doorgevoerde, archaische harmonisatie over het geheele werk zouden vertroebelen.

Wanneer weldra een grondige inzage en een vergelijkende studie van de « Nova Organi Harmonia » mogelijk wordt, verwachten we met belangstelling en met vreugde een praktisch handboek van onze gregoriaansche begeleiding, — een handboek, dat door ons Instituut kan worden aanvaard als een methodologische synthese van onze harmonisatie, en meteen als een klassiek handboek voor het onderwijs. Zulk handboek is aangewezen voor de ontleding niet van slechts enkele bijzondere wendingen, — als inleiding —, maar voor een zeer groot aantal, op allerlei gebied, en met toevoeging van de gewettigde uitzonderingen.

J. VAN NUFFEL.

*
* *
*

VOORBERICHTEN

I. OVERSCHRIJVING VAN DE GREGORIAANSCH E MELODIE

- a) De **gregoriaansche melodienoot** wordt verbeeld door het teken
- b) De **liquescentnoten** of **vloeinoten** : cephalicus en epiphonus, door een zwart punt van kleiner formaat
- c) De **ruitnootjes**, ancus vormend, door zwarte puntjes van even klein formaat
- d) De **afzonderlijke « virga »** wordt verbeeld door een zwart punt gevolgd door een klein puntje
- e) De **« mora vocis »**, insgelijks door een zwart punt gevolgd door een klein puntje
- f) Het **« quilisma »** door het teken
- g) De **« groepen »** worden door verbindingsteekens afgelijnd. Deze beantwoorden getrouw aan de « neumatiek » van het « Graduale Romanum ».
- h) **« Pressus minor »** wordt aangeduid door een verbindingsteeken tusschen de laatste en de eerste noot van beide groepen
- i) **« Salicus »** wordt onderscheiden van « scandicus », door verdeeling van het verbindingsteeken over de tweede noot van « salicus » die het accent draagt
- j) **« Oriscus »** wordt door een zwarte noot van gewoon formaat verbeeld en onderscheiden van « mora vocis » na de groep
- k) Wanneer **« quilisma »** voorkomt in de tweede helft van een samengestelde groep, verwijst het verdeeld verbindingsteeken tevens naar de noot die het « quilisma » voorafgaat
- l) **« Distropha »** en **« tristropha »** worden onderscheiden door afzonderlijke verbindingsteekens